ఋణం

బులుసు వేంకటేశ్వర్లు

రామశాస్త్రి బస్సుకోసం ఎదురుచూస్తూ బల్లమీద కూలబడ్డాడు.

మనస్సంతా అస్థిమితంగా ఉంది!

రోహిణీకార్తె ఎండవల్ల ఉడికిపోతున్న శరీరంకన్నా-అనంత్ అన్న మాటల వల్ల రామశాస్త్రి మనస్సు అంతకు రెండు రెట్లు అధికంగా ఉడికిపోతోంది!

ఈ సమాధానం కోసమేనా తాను శ్రమపడి ఇంత దూరం వచ్చింది? ఈ మాత్రం సలహా ఇచ్చేవాళ్ళు ఊళ్ళో లేరనా ఇక్కడికి వచ్చింది? తన కొడుకు రత్నాలరాశి అనీ, తనంటే వాడికి ప్రాణంకన్నా ఎక్కువన్న అపోహలో బ్రతుకుతున్న...తన భార్య లక్ష్మీదేవికి... లోకంపోకడ తెలియని వెర్రిదానికి.... "అబ్బాయి ఏమన్నాడండీ?" అని అడిగితే ఏమని చెప్పాలి?

కొడుకు డాక్టరై-ఇంకో లేడీడాక్టర్‌ని పెళ్ళి చేసుకొని పట్నంలో రెండు చేతులా సంపాదించుకుంటూ...."నీ చదువు కోసం చేసిన అప్పు మాటేమిట్రా అబ్బాయ్?" అని నోరు తెరిచి అడిగితే-వాడిచ్చిన జవాబు రామశాస్త్రి పాలిట కాలకూటం అయింది!

ఆ మాటల్ని రామశాస్త్రి గుండెల్లో ఇముడ్చుకోలేక-కక్కలేక బాధపడుతున్నాడు.

"ఎందుకు నాన్నా! ఆ ఎకరం చేనుమీద మీకు అంత మమకారం? మీ తర్వాత నేను ఆ పల్లెలో ఉంటానా? వ్యవసాయం చేస్తానా? ఆ భూమి అమ్మేసి షావుకారి బాకీ తీర్చేయండి! బాకీ పోను మిగిలిన డబ్బులో నాకేమీ ఇయ్యొద్దు! ఏదో బ్యాంక్‌లో వేసుకుని మీరిద్దరూ తినండి!

అయినా మేమిద్దరం స్టేట్స్‌కి వెళ్ళాలని ప్రయత్నిస్తున్నాం! డబ్బు చాలా అవసరం ఇప్పుడు! కదూ సునందా?"

కోడలు తలూపింది.

రామశాస్త్రి ఇంక అక్కడ ఓ క్షణం కూడా ఉండలేకపోయాడు. లేచి చక్కా వచ్చాడు.

ఇంకా బస్ వచ్చే సూచనలు లేవ్!

రామశాస్త్రి మనస్సు గతంలోకి పరుగులు పెట్టింది!

"...రామశాస్త్రికీ లక్ష్మీదేవికీ ఏకైక సంతానం అనంత్!

రామశాస్త్రికి తండ్రి ఆర్జితంగా మిగిలింది ఒక్క చిన్న ఇల్లూ—ఓ ఎకరం భూమీనూ!

స్వంత ఊళ్ళోనే చేస్తున్న బడిపంతులు ఉద్యోగం వల్ల వచ్చే కొద్దిపాటి జీతాన్ని ఆసరాగా చేసుకొని - పంటమీద తిండికి లోటు లేకుండా కాపురం సాగించాడు రామశాస్త్రి!

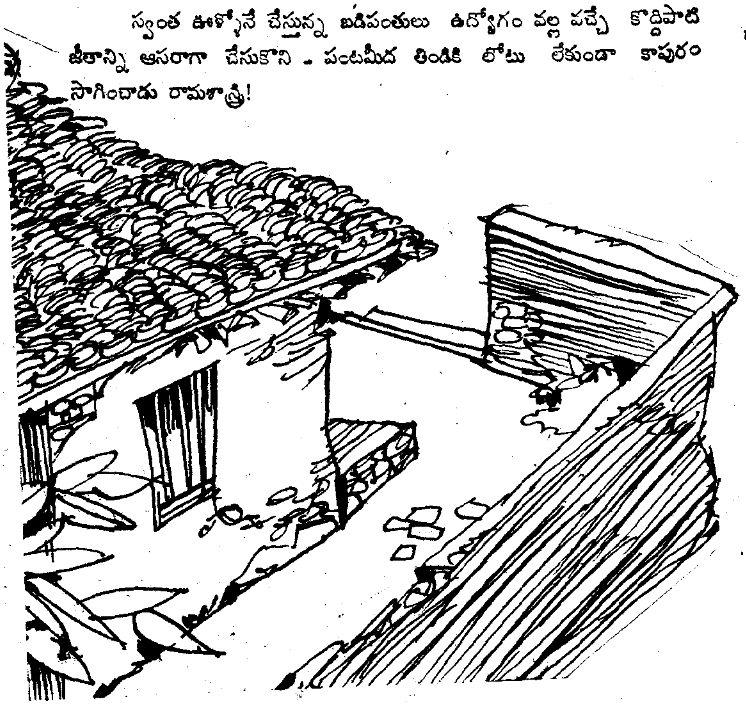

ఓ రోజు సాయంత్రం .. పాతికేళ్ళ క్రితం....

లక్ష్మీదేవికి నొప్పులొస్తున్నాయని....కబురు మోసుకొచ్చాడు ఆచారి!

ఆ సమయంలో...రామశాస్త్రి చేలో ఉన్నాడు! కంగారుగా ఇంటికి బయల్దేరాడు చేనుగట్టునే!

ఎదురుగా రెండుబారల దూరంలో...మిలమిల్లాడుతూ మెరిసిపోతోంది! నల్లత్రాచు!

బుస కొడుతూ...పడగవిప్పి ...గట్టుకి అడ్డంగా ఉండిపోయింది! రామశాస్త్రి అప్రతిభుడయ్యాడు.

మనస్సులో లక్ష్మీదేవికెట్లా ఉందోనన్న ఆరాటం!

గట్టుమీద త్రోవకడ్డంగా బుసకొట్టే నల్లత్రాచు!

రామశాస్త్రికి తన తండ్రి చెప్పిన మాటలు జ్ఞప్తికి వచ్చాయ్!

"మన దిబ్బమీద పాము తిరుగుతోంది! దానికెప్పుడూ అపకారం చెయ్యొద్దు!"

రామశాస్త్రి తండ్రి వేదపండితుడు! మంత్రశాస్త్రంలో దిట్ట!

ఎవ్వరిముందూ ఎన్నడూ చెయ్యి చాపకుండా-తను నేర్చుకున్న విద్యను కావాలని దగ్గరికొచ్చిన నలుగురికీ నేర్పి-కాలం చేసిన మహానుభావుడాయన!

ఆయన వృద్ధుడయ్యేసరికి—అగ్రహారంలో ఇంగ్లీషు చదువుల మీద వ్యామోహం పెరిగిపోయింది.

అందరితోపాటు రామశాస్త్రి కూడా హైస్కూల్ చదువు పూర్తి చేసాడు ఆ రోజుల్లో తండ్రి కిష్టం లేకపోయినా..."

ఎదురుగా పాము అలాగే వుంది కదలకుండా!

అప్రయత్నంగా రామశాస్త్రి చేతులు జోడించాడు "లక్ష్మికి సుఖప్రసవం ఐతే పుట్టిన సంతానానికి నీ పేరు పెట్టుకుంటాం"

మనస్సులోనే మొక్కుకున్నాడు!

పాము మెల్లగా తలవాల్చి పక్కకు తొలగిపోయింది!

రామశాస్త్రి పరుగులాంటి నడకతో ఇంటికి చేరుకున్నాడు!

లక్ష్మీదేవి మొగబిడ్డని ప్రసవించింది! తల్లీ పిల్లవాడూ క్షేమంగా ఉన్నారు!

నాగేంద్రునికి మనస్సులోనే దండం పెట్టుకున్నాడు రామశాస్త్రి.

కుర్రాడికి "అనంత్" అని నామకరణం చేసాడు!

అనంత్ చదువులో అనంతప్రతిభనే చూపించాడు!

స్కూల్ చదువునుండి డాక్టర్ చదువు పూర్తి చేసేదాకా - ప్రతి పరీక్ష ఫస్ట్ రేంక్‌లోనే పాసయ్యాడు.

ఊరంతా రామశాస్త్రి అదృష్టాన్ని నోరారా పొగిడింది!

"అనంత్‌లాంటి కొడుకు ఒక్కడుంటే చాలదా? ఏమైనా అదృష్టవంతుడవయ్యా!—" సహోపాధ్యాయుల ప్రశంస!

"కష్టాలు ఇంకెంతకాలంలే లక్ష్మమ్మా! అబ్బాయ్ రేపు డాక్టరయ్యాడంటే ఇల్లంతా డబ్బుతో కప్పేస్తాడు-" లక్ష్మమ్మ దగ్గర ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కల పొగడ్తలు!

ఆ ప్రశంసలన్నింటికీ-రామశాస్త్రి చిరునవ్వే సమాధానం!

అనంత్—డా. అనంత్ అయ్యేసరికి రామశాస్త్రి ఊళ్ళో షావుకారు చలమయ్య దగ్గర చేసిన అప్పు ఇరవై వేలుదాకా అయ్యింది!

ఆ అప్పు చూసి రామశాస్త్రి ఏనాడూ భయపళ్ళేదు!

"రేపు అనంత్ ప్రాక్టీస్ పెడితే-ఈ అప్పు రెండేళ్ళలో తీరిపోదూ? వాడి తెలివితేటలూ - ఉత్సాహం-చూసి కాదనలేక, స్తోమత లేకపోయినా, వాణ్ణి ఎమ్.బి.బి.యస్‌లో జేర్పించాడు తాను..."

ఉన్నవాడు ఒక్కడు...వాడికిష్టమైన చదువే చెప్పించటం మంచిది.

"శాస్త్రీ! కొడుకుని డాక్టర్ చెయ్యాలనుకొంటున్నావ్! మంచిదే! చాలా ఖర్చైపోతుంది చూసుకో!" అని సలహా ఇచ్చినవాళ్ళూ లేకపోలేదు!

అయినా భయపడకుండా అనంత్‌ని కాలేజీలో జేర్పించి వచ్చాడు రామశాస్త్రి!

చదువు పూర్తి అవుతుందనగా అనంత్ ఇంటికి వచ్చాడు!

కొడుకు తనకేదో చెప్పాలని చెప్పలేక తనలో తాను గుడుసుళ్ళు పడుతున్నట్లు గ్రహించాడు రామశాస్త్రి,

"రారా! చేనుగట్టు కెళ్ళొద్దాం!" అన్నాడు ఆ సాయంత్రం కొడుకుతో!

అనంత్ చొక్కా తొడుక్కుని తండ్రి వెనకే బైల్దేరాడు!

త్రోవలో అన్నాడు రామశాస్త్రి కొడుకుని ఉద్దేశించి! "అబ్బాయ్! ఈ ఏడాదితో నీ చదువు పూర్తి అవుతుంది. ఈ చుట్టుపక్కల పది ఊళ్ళ జనం సరైన డాక్టర్ లేక బాధలు పడుతున్నారు! ఉన్న వూరూ కన్నతల్లీ-అన్నారు! నువ్విక్కడే ప్రాక్టీస్ పెట్టరాదూ?"

"ఇక్కడా? ఇక్కడ ప్రాక్టీస్ పెడితే ఏం లాభం నాన్నగారూ? రూపాయి రెండుకి కూడా బేరమాడతారు ఇక్కడి ప్రజలు! కాకినాడలోనే ప్రాక్టీస్ పెడదామనుకొంటున్నాను" అన్నాడు అనంత్ ఫెడీల్మని!

తన కొడుకు ముందు తన మొహం వెలవెలబోకుండా ఉండేందుకు రామశాస్త్రి చాలా కష్టపడవలసి వచ్చింది.

"నాన్నగారూ!"

"ఊఁ!"

"మీతో ఓ విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను! ఆ సంగతి...మీకు కష్టం కలిగిస్తే...క్షమించండి...."

"చెప్పు! ఫర్వాలేదు!"

అనంత్ సందేహిస్తూ మొదలుపెట్టాడు—"సునంద అని నా క్లాస్‌మేట్! చాలా గుణవంతురాలు! వాళ్ళ తండ్రి కాకినాడలోనే పెద్ద బిజినెస్ మేగ్నెట్! సునందా నేనూ ప్రేమించుకున్నాం...పెళ్ళి చేసుకోదల్చినాం...."

అనంత్ మాటల్లో దృఢ నిర్ణయం కన్పిస్తున్నది!

రామశాస్త్రి ఏం తొందర పళ్ళేదు!

"ప్రాప్తేతు షోడశేవర్షే పుత్రం మిత్రవదాచరేత్—"

"ఇంతకీ వీడు ఆ అమ్మాయిని కలవారి అమ్మాయని ఆశపడుతున్నాడా? ఆమె గుణగణాలు చూసి వలచాడా—" రామశాస్త్రికి అనంత్ ఆంతర్యం ఏమీ బోధపళ్ళేదు!

"పెళ్ళి చేసుకొని ఇద్దరం టౌన్లోనే ప్రాక్టీస్ పెడదామనుకుంటున్నాం!"

దాహం! ధనదాహం!!

తన కడుపున పుట్టిన బిడ్డ ఇల్లా తయారయ్యేడేవిటి?

జన్మభూమి మీదా-తల్లిదండ్రుల మీద-ఇక్కడి పొలం మీద-ఇంటిమీదా-ఇక్కడి మనుషుల మీదా-ఏమాత్రం ఆపేక్ష వున్నట్లు కనబడదేం?

ఇది తన పెంపకంలోని లోపమా?

సమాధానం కోసం చూస్తున్న అనంత్‌కి రామశాస్త్రి తలపంకింపే సమాధానం అయ్యింది!

తండ్రీ కొడుకులిద్దరూ ఇంటిదారి పట్టారు.

తిరిగివస్తుంటే గట్టుమీద నీరెండలో నల్లత్రాచు పడగ విప్పుకుని బుసలు కొడుతూ కన్పించింది!

అది ఎందుకో కోపంగా ఉన్నట్లు కన్పించింది!

"నాన్నగారూ! పాము!" కంగారుగా అరిచాడు అనంత్!

రామశాస్త్రి నిదానంగా అన్నాడు: "అవున్రా! పామే! ఇది మీ తాత కాలంనుంచీ మన డబ్బునే అంటిపెట్టుకుని బతుకుతోంది! ఏ పూర్వజన్మల్లోని ఋణమో, ఈనాడిలా తీర్చుకుంటోంది!"

అనంత్‌కి తండ్రి మాటలు చాదస్తంగా తోచాయ్.

అయినా వాదించే ధైర్యం లేక ఊరుకున్నాడు.

పాము పక్కకి తొలగిపోయింది!

మౌనంగా ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసారిద్దరూ!

నెల తిరక్కుండా అనంత్-సునందల పెళ్ళి ఆడంబరంగా జరిగిపోయింది!

మొదట్లో కొడుకు నిర్ణయం విని గొడవ పెట్టినా రామశాస్త్రి సాంత్వన వచనాలకి తలవొంచక తప్పలేదు లక్ష్మీదేవమ్మకి.

పెళ్ళిలో వేషాల్ని బట్టి చూస్తే తాను తన భార్యా దిష్టిబొమ్మల్లా ఉన్నామని పించింది రామశాస్త్రికి.

లక్ష్మీదేవమ్మకి-రామశాస్త్రికి అక్కడ ప్రత్యేక మర్యాదలు ఏం జరగలేదు! పెళ్ళికి వచ్చిన బంధువుల్ని చూసినట్టుగానే చూసారు వీళ్ళిద్దర్నీ కూడా!

మర్నాడే....లక్ష్మీదేవమ్మని తీసుకుని రామశాస్త్రి పల్లెకి వచ్చేసాడు!

"ఏమండీ! కోడల్ని చూపించరా?" అని పల్లెలో అడిగిన వారందరికీ ఓ వెర్రి నవ్వొకటి సమాధానంగా నవ్వేరు ఆ దంపతులిద్దరూ!

తరువాతి నెల్లోనే 'ఇన్విటేషన్' వచ్చింది రామశాస్త్రికి "సునందా నర్సింగ్ హోమ్ ప్రారంభోత్సవం!"

శాస్త్రి నిర్లిప్తంగా ఆహ్వాన పత్రాన్ని పక్కన పడేసాడు!

మరో సంవత్సరం గిర్రున తిరిగింది.

'తనకి కొడుకు పుట్టాడంటూ' అనంత్ వ్రాసిన ఉత్తరం అందుకొన్నాడు రామశాస్త్రి.

రామశాస్త్రి ఎదురు చూస్తున్న ఉత్తరం మాత్రం కాదు అది!

"...చలమయ్య దగ్గర భూమి తాకట్టు పెట్టిన విషయం...ఇరవై వేలు దాకా కట్టి భూమిని విడిపించుకు పోవాల్సిన సంగతి....తను ఇదివరకే చెప్పాడు! అదీ పూర్తిగా ..."నీ చదువు కోసం అయినదేరా!...పంటమీద సగం అప్పు నేనే తీరుస్తాను! మిగిలిన సగం....నువ్వు..." అంటూ విషయం అంతా చెప్పాడు తాను కొడుక్కి!

"ఆ ఎకరం ముక్కైనా మిగిల్తే తన తర్వాత లక్ష్మి గుట్టుగా ఇంట్లో కూర్చుని రోజులు గడిపేస్తుంది—" అని తన ఊహ!

అనంత్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు!

తాను రెండు పూటలా...కళ్ళకద్దుకుని నోట్లో పెట్టుకునే నాలుగు మెతుకులూ తన చేలోవి!...రామశాస్త్రి కదో తృప్తి.

ఆ నేలతల్లే ...ఇన్నాళ్ళూ ప్రాణాలు నిలబెట్టింది.

ఆ నేలతల్లే ఎన్నో కష్టాల్లో రామశాస్త్రిని ఆదుకుంది.

ఆ నేలతల్లే....అనంత్‌ని డాక్టర్ చదివించింది.

కానీ—తాను మాత్రం షావుకారు చేతుల్లో తాత్కాలికంగా చిక్కుకు పోయింది!

లేదు...భూమిని విడిపించాలి! ఋణం తొలగించుకోవాలి!

"వాడికి మాత్రం పిత్రార్జితం మీద మమకారం ఉండదూ?" అనుకొన్నాడు రామశాస్త్రి.

అనుకున్నదే తడవుగా పట్నం బైల్దేరాడు.

అనంత్ హాస్పిటల్‌కు బయలుదేరేముందు విషయం కదిపాడు తాను.

వాడు చెప్పిన సమాధానం మళ్ళీ జ్ఞాపకం చేసుకోడానికి మనస్కరించలేదు రామశాస్త్రి! అయినా మరిచిపోవడం ఆయన వల్ల కావడం లేదు!

"భూమి అమ్మి అప్పు తీర్చేయమని అమెరికా ప్రయాణం కోసం తమకే ఇంకా డబ్బు అవసరంగా ఉందనీ..."

బస్ వచ్చి పెద్దగా హారన్ మ్రోగించింది!

ఆలోచన్లోంచి బైటపడి బస్సులోకి జొరబడ్డాడు రామశాస్త్రి!

మనస్సు మనస్సులో లేదు.

భూమిని అమ్మక తప్పదా? అప్పు తీరే మార్గం లేదా?

భూమిని నాల్గయిదేళ్ళు షావుకారికి వదిలేస్తే ...బాకీ వడ్డీతోసహా తీర్చుకొని....ఈ భూమిని తనకి అప్పగిస్తాడేమో! అడిగి చూడాలి!

ఆ! అంతే చెయ్యాలి!

నాల్గయిదేళ్ళ పెంషన్ డబ్బుల్తో కాలక్షేపం చేసేస్తే...ఆ తర్వాత భూమి సొంతమైపోతుంది!

షావుకారికి తన ఎకరంమీద పెద్ద ఆశ లేదు! స్వతహాగా ఉన్నవాడు! చిన్నతనంలో తనముందు ఓనమాలు దిద్దినవాడే! కాస్తో కూస్తో గురుభక్తి ఉన్న మనిషే!

తనమీద గౌరవంకొద్దీ పంటలమీద అప్పు తీర్చుకోడానికి షావుకారు ఒప్పుకుంటాడని రామశాస్త్రికి అన్పించింది.

బస్ ఊరి పొలిమేరల్లో దించి వెళ్ళిపోయింది.

రామశాస్త్రి కెందుకో ఓసారి చేను చూసివద్దామన్పించింది.

కాళ్ళు అప్రయత్నంగానే చేనువైపు తిరిగాయ్.

నీరెండలో రామశాస్త్రి నీడ-పిత్రార్జితం మీద ఆయనకున్న మమకారం లాగే దీర్ఘతరంగా చేనుమీద పడుతోంది!

బోదెగట్టుమీద అడుగుపెట్టిన రామశాస్త్రి అప్రతిభుడయ్యాడు.

గట్టుమీద...నల్లత్రాచు....ఎందుకో.... మెలికలు తిరిగిపోతోంది!

చిన్నగా....బుసలు కొడుతూ...బాధ పడుతోంది!

రామశాస్త్రికేం పాలుపోలేదు.

పాము బాగా ముసలితనంలో ఉన్నట్లు కన్పించింది.

పాము మెలికలు తిరుగుతుంటే తెల్లని మెత్తని పొట్ట కన్పిస్తోంది.

రామశాస్త్రి గుండెలు బరువెక్కాయ్! కనుకొలకుల్లో నీళ్ళు నిండాయ్!

పంచె పైకి దోపుకుని మోకాళ్ళలోతు వున్న బోదెలో నిలబడ్డాడు రామశాస్త్రి!

రామశాస్త్రికి ఆ సమయంలో అది విషప్పురుగు అన్పించలేదు!

మరణశయ్యమీద వేదన పడుతున్న తన తండ్రే గుర్తుకు వచ్చాడు.

బోదెలో నీళ్ళు దోసిల్తో తీసి పాము తలపై పోసాడు!

అది రామశాస్త్రిని గుర్తించినట్లు ఓసారి తలఎత్తి మళ్ళీ పక్కకు వాల్చేసింది!

అంతే!

మళ్ళీ చలనం లేదు!

ఏ మహామౌనియో తన శాంతమయ జీవితంలో ఒకే ఒక్కసారి నిరప

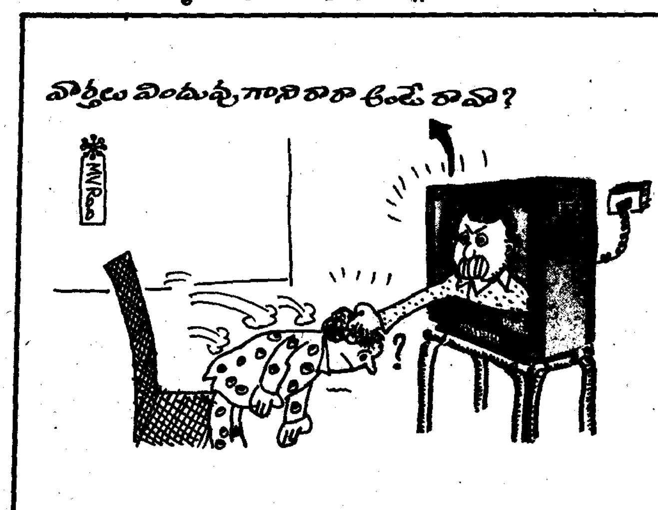

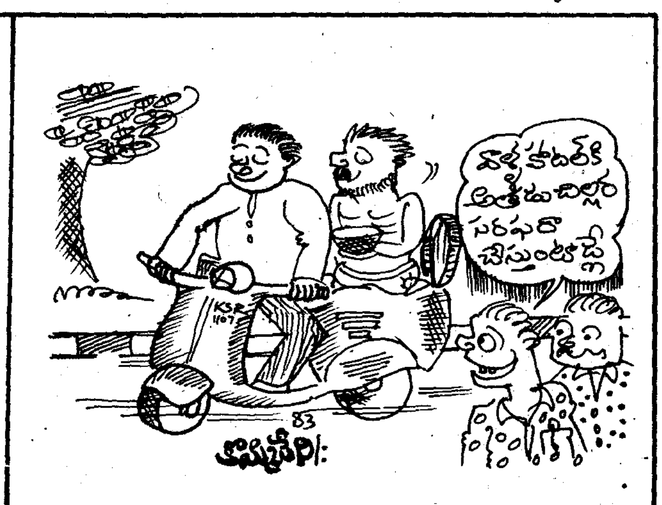

ఊపిరి నీ ఉషస్సు

డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి

బొద్దింకలు పాకే బుర్రల్లో
బోధి వృక్షాలు మొలుస్తాయా?
అజ్ఞానం కమ్మిన చేతుల్లో
అజంతాలు మెరుస్తాయా?
జ్ఞానం ఓ గానతరంగం
కదలి దాని పురిటిల్లు
గగనం దాని పొదరిల్లు
ఆకాశానికి అనుక్షణం తపన
సముద్రంలో ఆత్మహత్య చేసుకుని
సహస్ర బాహువులతో ఈదాలని.
సముద్రానికి చచ్చేటంత ఆరాటం-

ఆవిరై పోయి ఆకాశంలో
రెక్కల మబ్బులతో ఎగరాలని,
మరుగుతున్న చైతన్యమా! నీకు
మరోసారి నమస్కారం.
ఆవిరి నీ తపస్సు
ఊపిరి నీ ఉషస్సు.

రాధిని కోపావేశంతో శపించి-తత్ఫలితంగా పామై పుట్టి తన చేలో ఆ జన్మని అనుభవించి తిరిగి తన పునర్దివ్య లోకాన్ని పొందినట్లు అన్పించింది రామశాస్త్రికి!

రామశాస్త్రిని ఆ సమయంలో మహా వైరాగ్యం ఆవరించింది!

పామే! నోరులేని ప్రాణి!

కృతజ్ఞత లేని విషపురుగుల జాతిలో పుట్టిందే-అయినా ఏనాడూ ఎవరికీ హాని తలపెట్టలేదు!

కూలీల పంటల కోతల్లో....గట్టుమీద పచ్చగడ్డి కోతల్లో...కాళ్ళతో తొక్కినా మెత్తగా జారిపోయిందే కానీ...బుస్సుమన్నా అన్లేదు! పగబట్టలేదు! తన చేనుకు రక్షణగా....రెండు తరాలు...తనతో ఏ పూర్వజన్మల ఋణాను బంధమో చెల్లించుకొంది!

తనను చూసినప్పుడల్లా ఆనందపడింది! ఆశీర్వదించింది! చివరికి...తన చేతుల్లోనే...చివరి శ్వాస విడిచింది!

"తండ్రికి తులసి తీర్థం పోసిన చేత్తోనే-దీనికి గుక్కెడు నీళ్ళు పోసాడు తాను..."

మళ్ళీ ఆ చేను గట్టుకు రావాలని అన్పించలేదు రామశాస్త్రికి!

పాప ! ఎందుకు చచ్చిపోయి ఉంటుంది?

తాత్కాలికంగానైనా...షావుకారి చేతుల్లో తన పొలం పెట్టడం దానికి ఇష్టం లేదా?

ఏ ఎండ్రిన్ కొట్టిన చేలల్లో తిరిగిందా?

చుట్టుపక్కల చేలల్లో క్రిమి సంహారక మందులు కొట్టిన జాడలేదు!

పైగా కోతలప్రైము ఇది! ఈ సమయంలో చేలకి మందులు కొట్టరు ఎవ్వరూ!

తుదిసారిగా ...నిశ్చలంగా పడివున్న పాముకి నమస్కరించి కాలువగట్టు ఎక్కాడు రామశాస్త్రి!

ఊళ్ళో కొచ్చేముందు రేవులో దిగి నీళ్ళల్లో మునిగాడు కట్టుబట్టల్తోటే!

సంధ్యవాలింది!

తడిబట్టల్తో ఇంటికి వస్తుంటే....చలమయ్య ఎదురయ్యాడు నాల్గు వీధుల మొగలో రామశాస్త్రికి!

"చలమయ్యా! రేపోసారి ఇంటికి రా! నా చేను నీకు రాసేస్తాను! హెచ్చు తగ్గులుంటే తర్వాత చూసుకుందాం! వచ్చేటప్పుడు ఆ ఏర్పాట్లతో రా!"

వెళ్ళిపోతున్న రామశాస్త్రిని తెల్లబోయి చూస్తూ ఉండిపోయాడు చలమయ్య!

రామశాస్త్రి ఇంటివైపు నడుస్తున్నాడు నిశ్చింతగా-శాంతంగా-సుఖదుఃఖాది సకల ద్వంద్వాతీత శాంతమయ మనస్కుడై ! □